

Sygn. akt VI RC 195/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Barbara Łapka

Protokolant: sekr. sądowy Paula Maciejewska

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2017 roku w Bydgoszczy

na rozprawie sprawy

z powództwa A. M.

przeciwko małoletnim S. M. i J. M. (1)

reprezentowanym przez matkę J. M. (2)

o obniżenie alimentów

1. oddała oba powództwa;
2. zasądza od powoda tytułem kosztów zastępstwa procesowego kwotę 2400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) na rzecz każdego z małoletnich pozwanych w 1/2 części;
3. obciąża kosztami sądowymi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 14 marca 2016 roku powód A. M. wniósł o obniżenie obowiązku alimentacyjnego nałożonego na niego wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 27 czerwca 2012 roku w sprawie (...) kwoty 450 zł do kwoty 150 zł miesięcznie na rzecz mał. S. M. oraz z kwoty 300 zł do kwoty 150 zł na rzecz małol. J. M. (1), począwszy od dnia 1 listopada 2015 roku.

Uzasadniając swoje żądanie powód podał, że od 2015 roku jest bezrobotny. Z uwagi na padaczkę, na którą cierpi od 17 roku życia, a także inne choroby ma problem w znalezieniu pracy. Wskazał, że mieszka wraz z matką, która jest niezdolna do samodzielnej egzystencji i której jest jedynym opiekunem, a jej renta w wysokości 1.771 zł stanowi jedyne źródło ich utrzymania. Ponadto powód podał, że obecnie toczy się sprawa o rentę przed Sądem Okręgowym w Bydgoszczy. Powód podniósł, że w momencie orzekania alimentów jego synowie chodzili do prywatnej szkoły, a obecnie uczęszcza do niej tylko młodszy syn. W ocenie powoda kwota 300 zł jest kwotą maksymalną jaką może łożyć na obu synów.

W odpowiedzi na pozew matka małoletnich pozwanych J. M. (2) wniosła o oddalenie powództwa w całości wskazując, że potrzeby małoletnich w związku z ich rozwojem są coraz większe zarówno ilościowo jak i jakościowo. J. M. (2) wskazała ponadto, iż stara się zapewnić synom wszystkie bieżące potrzeby, w tym także wypoczynek letni, obozy, jak i zapewnić im codzienną opiekę, w przeciwieństwie do powoda, który widuje się z synami nieregularnie, a wręcz sporadycznie. Strona pozwana zaprzeczyła twierdzeniom powoda, że matka powoda, a babcia małoletnich

wymaga całodobowej opieki, gdyż w ich ocenie jest ona osobą poruszającą się i radzącą sobie samodzielnie. Matka powodów ponadto podniosła, iż powód bardzo często zmieniał pracę, z przyczyn leżących po jego stronie, gdyż w sposób lekceważący podchodził do obowiązków pracowniczych. Wskazała też, że jego majątek powiększył się w związku z nabyciem w drodze spadkobrania udziału we własności nieruchomości. W ocenie matki małoletnich choroba powoda nigdy nie była także przeciwwskazaniem do pojęcia przez niego pracy zarobkowej, gdyż powód nigdy nie miał problemu z jej znalezieniem, pomimo iż od lat chorował na padaczkę. Nigdy też jego choroba, w ocenie matki powodów, nie była powodem utraty pracy.

Pismem z dnia 20 października 2016 roku powód wniósł o zabezpieczenie powództwa.

Na rozprawie w dniu 10 stycznia 2017 roku powód sprecyzował wniosek o zabezpieczenie powództwa i wniósł o zabezpieczenie poprzez obniżenie jego obowiązku alimentacyjnego do kwoty 150 zł w stosunku do każdego z pozwanych. Pełnomocnik pozwanych wniósł o oddalenie wniosku o udzielenie zabezpieczenia.

Postanowieniem z dnia 10 stycznia 2017 roku Sąd wniosek o zabezpieczenie powództwa oddalił.

Na rozprawie w dniu 6 czerwca 2017 roku powód podtrzymał żądanie pozwu. Pełnomocnik pozwanych domagał się oddalenia powództwa.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni J. M. (1) urodzony (...) i małoletni S. M. urodzony (...) są dziećmi A. M. i J. M. (2).

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 27 czerwca 2012 roku małżeństwo rodziców małoletnich zostało rozwiązane przez rozwód. Obowiązek utrzymania i wychowania małoletnich dzieci nałożono na strony w ten sposób, że zobowiązano A. M. do lożenia na rzecz małoletniego S. M. alimentów w kwocie 450 zł i na rzecz małoletniego J. M. (1) alimentów w kwocie 300 zł, tj. łącznie 750 zł miesięcznie.

dowód: akta XC 2973/11 (odpis aktu urodzenia k. 4 i 5; wyrok k. 53v)

W momencie orzekania rozwodu powód A. M. pracował. Wcześniej kilkakrotnie zmieniał pracę. Pracował między innymi w s. j., jako przedstawiciel w sieci O., w L. B., w szkole. W L. B. nie spełniał wymaganych oczekiwań pracodawcy i został zwolniony. Kiedy podjął pracę w szkole, to pracodawca nie miał do niego zastrzeżeń, jednak rozwiązał z powodem umowę o pracę.

W 2012 roku powód mieszkał z rodzicami i miał im przekazywać co miesiąc 500 zł tytułem kosztów mieszkaniowych. Kwoty tej jednak nigdy im nie przekazywał.

Od 17 roku życia powód leczy się na padaczkę. Choruje na astmę, a od 2009 roku leczył się także u psychiatry. Na leki wydawał ok. 60 zł, na wizyty lekarskie 200 zł miesięcznie. Od dnia 27 maja 2013 roku posiadał orzeczenie o niepełnosprawności w stopniu lekkim.

Matka małoletnich w momencie orzekania rozwodu pracowała w biurze nieruchomości i otrzymywała wynagrodzenie prowizyjne w granicach 500-1500 zł miesięcznie. Koszty mieszkaniowe w mieszkaniu w którym mieszkała wraz z synami wynosiły: czynsz 470 zł, prąd ok. 100 zł. Małoletni J. wówczas miał 12 lat, a małol. S. 9 lat. Dzieci chodziły do prywatnej szkoły za które opłata wynosiła 350 zł za małol. S. i 170 zł za małol. J..

dowód: akta XC 2973/11 (zaświadczenie k. 6; zaświadczenie o stanie zdrowia k. 20-20v; zeznania matki małoletnich J. M. (2) k. 50v-51; zeznania powoda A. M. k. 51v) oraz akta VI RC 195/16 (zeznania świadka P. P. k. 143v-144; zeznania świadka D. C. k. 144-144v; zeznania świadka M. C. k. 144v-145; zeznania świadka B. S. k. 145v-146; zeznania matki małoletnich pozwanych J. M. (2) k. 171-171v; rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem k. 195; zeznania świadka M. Ł. k. 198v-199.

Aktualnie powód A. M. mieszka wraz z matką, która choruje na nowotwór złośliwy trzustki. Matka powoda nie wymaga obecnie całodobowej opieki. Jego ojciec zmarł w dniu 23 czerwca 2013 roku. Powodowi przysługuje zachówek po zmarłym ojcu.

Powód utrzymuje się z renty swojej matki, która wynosi obecnie 1.776,05 zł oraz otrzymuje zasiłek stały w wysokości 446,30 zł, który ma przyznany do dnia 28 lutego 2019 roku. Powód czasami uzyskuje pomoc z Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w postaci zwrotu za leki w wysokości ok. 80-100 zł.

Koszty utrzymania mieszkania, w którym mieszka powód wraz z matką wynoszą: czynsz ok. 550 zł, który jest pomniejszony o dofinansowanie z Urzędu Miasta w wysokości 170 zł oraz prąd ok. 100 zł co dwa miesiące.

Powód nadal leczy się na padaczkę. Ataki padaczki ma średnio raz w miesiącu. Jest również pod opieką psychiatry i psychologa. Orzeczeniem z dnia 23 lutego 2017 roku został zaliczony do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności. Może podjąć prace w warunkach pracy chronionej. Przed Sądem Okręgowym w Bydgoszczy toczy się aktualnie z powództwa powoda sprawa o rentę. W ramach tej sprawy biegli ustalili, iż powód jest osobą częściowo niezdolną do pracy od dnia złożenia wniosku o rentę do dnia 31 stycznia 2019 roku. Padaczka, na którą cierpi stanowi przeciwwskazanie do pracy jedynie na wysokościach, przy obsłudze maszyn niebezpiecznych, zmianowej, przy źródłach ciepła.

W 2014 roku powód podjął studia na kierunku resocjalizacja, w trybie niestacjonarnym. Obecnie jest na 3 roku. Studia kosztują 400 zł miesięcznie.

Dochód pozwanego wynosił: w 2013 roku -25.839,90 zł; w 2014 roku – 32.019,37 zł; w 2015 roku – 30.042,42 zł.

Powód nie łożył regularnie zasądzonych na rzecz synów alimentów. Matka pozwanych złożyła zatem wniosek do komornika o prowadzenie postępowania egzekucyjnego w stosunku do powoda. Przez jakiś czas toczyło się przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne, które obecnie już się nie toczy. Powód pożycza także pieniądze od swoich małoletnich dzieci.

dowód: zaświadczenie o opiece w poradni specjalistycznej k. 7; decyzja ZUS k. 8; orzeczenie lekarza orzecznika k. 9; karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 10-11v; postanowienie k. 48; akt notarialny k. 49; zaświadczenie z Urzędu Skarbowego k. 64-66; wydruki z konta bankowego k. 67-67-100v; zaświadczenie z Urzędu Pracy k. 101; zaświadczenie k. 119, k. 124; karta informacyjna k. 126-127, k. 136-137; historia choroby k. 129-133; zeznania świadka M. C. k. 144v-145; orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 163; zeznania powoda A. M. k. 169-171; zeznania matki małoletnich pozwanych J. M. (2) k. 171-171v; decyzja k. 196; protokół badań sądowo – lekarskich i orzeczenie lekarskie zawarte w aktach sprawy VI U670/7;

Matka małoletnich J. M. (2) nadal jest zatrudniona w tym samym biurze nieruchomości i osiąga wynagrodzenie w granicach ok. 1.000-1.500 zł miesięcznie. Ponadto dostaje zasiłek mieszkaniowy w wysokości 180 zł, rodzinne w wysokości 235 zł na obu synów oraz świadczenie 500plus na dwoje dzieci. Opłaty mieszkaniowe wynoszą obecnie: czynsz 409 zł miesięcznie, podatek od nieruchomości 62 zł rocznie.

Małoletni S. ma obecnie ukończone 14 lat i nie chodzi już do szkoły prywatnej. Naukę kontynuuje w szkole publicznej. Małoletni J. ma obecnie ukończone 12 lat i nadal uczęszcza do Zespołu Szkół (...), gdzie pomniejszone czesne obecnie wynosi 150 zł miesięcznie. Dzieci nie korzystają z zajęć dodatkowych. Jeden z małoletnich chodził za szachy, ale obecnie zrezygnował.

dowód: lista nierozliczonych płatności k. 4; zestawienie umów k. 40; karta opłat k. 41; decyzja o wysokości podatku k. 42; zaświadczenie k. 141; zeznania świadka M. C. k. 144v-145; zeznania świadka B. S. k. 145v-146; zeznania matki małoletnich pozwanych J. M. (2) k. 171-171v.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowód z przesłuchania świadków: P. P., D. C., M. C., B. S. i M. Ł. oraz powoda A. M. i matki małoletnich pozwanych J. M. (2), którzy zostali przesłuchani na okoliczność zmiany stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił także w oparciu o dokumenty zebrane w toku postępowania, które nie budziły wątpliwości Sądu co do ich prawdziwości, jak również z akt Sądu Okręgowego w Bydgoszczy o sygn. XC 2973/11.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: P. P., D. C., M. C., B. S., M. Ł. w zakresie sytuacji rodziców małoletnich, ich dochodów i zatrudnienia oraz sytuacji małoletnich dzieci. Ich zeznania były logiczne, spójne i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym, który Sąd uznał za wiarygodny. Świadkowie co prawda odmiennie oceniali sytuację stron, niemniej jednak oceny świadków nie mają znaczenia dla niniejszego rozstrzygnięcia i nie wpływają na wiarygodność ich zeznań.

Sąd dał wiarę zeznaniom matki małoletnich pozwanych J. M. (2) w zakresie dochodu, wydatków mieszkaniowych i wydatków na małoletnich synów. Matka małoletnich wskazała, że miesięczny koszt utrzymania każdego z synów to ok. 1.000 zł. Zdaniem Sądu, biorąc pod uwagę wiek dzieci, nie jest to kwota wygórowana i zabezpiecza jedynie podstawowe potrzeby małoletnich.

Sąd co do zasady dał wiarę dowodowi z przesłuchania powoda A. M., który podczas zeznań wskazywał na źródło swojego utrzymania, wydatki i stan zdrowia. Niemniej jednak Sąd odmiennie ocenił jego możliwości zarobkowe i uznał, że są one na wyższym poziomie niż starał się wykazać powód podczas postępowania.

W niniejszej sprawie należało ustalić, czy zachodzą przesłanki z art. 138 krio w postaci istotnej zmiany stosunków, pozwalające na obniżenie dotychczasowej renty alimentacyjnej przysługującej małoletnim pozwany od ojca, a jeśli tak, do jakiej kwoty obniżenie to powinno nastąpić. W myśl bowiem powołanego wyżej przepisu w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków skutkującą obniżeniem obowiązku alimentacyjnego rozumie się istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zmniejszenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania.

W orzecznictwie dominuje pogląd zgodnie, z którym, „podstawą powództwa z art. 138 krio może być tylko zmiana stosunków, która nastąpiła nie wcześniej niż po uprawomocnieniu się wyroku zasądzającego alimenty” (por. Wyrok SN z dnia 25 maja 1999 r., I CKN 274/99).

Zgodnie natomiast z art. 133 § 1 krio rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie jego kosztów utrzymania i wychowania.

Ustawodawca w § 1 art. 135 krio zawarł natomiast zasadę, iż zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można jednoznacznie zdefiniować, ponieważ nie ma jednego stałego kryterium odniesienia. Rodzaj i rozmiar tych potrzeb jest uzależniony od cech osoby uprawnionej oraz od splotu okoliczności natury społecznej i gospodarczej, w których osoba uprawniona się znajduje. Ogólnie zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokajane, wyznacza treść art. 96 krio, według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie - odpowiednio do jego uzdolnień - do pracy dla dobra społeczeństwa.

Oceniając całokształt materiału dowodowego zawartego w aktach sprawy w ocenie Sądu od ostatniego rozstrzygnięcia nie nastąpiła taka istotna zmiana stosunków, która uzasadniałaby uwzględnienie powództwa, chociażby w części i obniżenie alimentów na rzecz małoletnich pozwanych.

Niewątpliwie matka małoletnich stara się zabezpieczyć wszystkie potrzeby dzieci, jednak jej sytuacja jest również ciężka. Miesięcznie dysponuje ona kwotą ok. 3.000 zł, na co składa się: wynagrodzenie w granicach ok. 1.000-1.500 zł, rodzinne w wysokości 235 zł, świadczenie 500plus na dwoje dzieci oraz alimenty w kwocie 750 zł. Ze środków tych musi utrzymać siebie jak i małoletnich. Pomimo trudnej sytuacji stara się zapewnić dzieciom wyjazdy wakacyjne oraz rozrywkę. Powód nie ponosi żadnych dodatkowych kosztów utrzymania dzieci. Ponadto matka małoletnich swój obowiązek alimentacyjny wypełnia również poprzez osobiste starania o wychowanie synów, czego nie robi powód praktycznie w żadnym zakresie.

Powód powoływał się na zmiany, jakie jego zdaniem nastąpiły po jego stronie, jak i małoletnich pozwanych. Wskazywał, że starszy syn nie chodzi już do szkoły prywatnej, więc koszty jego utrzymania zmały. W ocenie Sądu, wbrew twierdzeniom powoda, koszt utrzymania małoletniego J., jak i jego strasznego brata nie zmniejszył się. Co prawda nie ma już opłaty za szkołę prywatną, jednak małoletni S. ma obecnie 14 lat i zwiększyły się jego potrzeby w innych dziedzinach, jak rozrywka, wypoczynek spotkania z rówieśnikami co generuje wysokie koszty. Chłopcy w wieku małoletnich zaczynają też bardziej zwracać uwagę na ubiór, obuwie i nie chcą odstawać od rówieśników. Są w fazie intensywnego wzrostu co również powoduje konieczność wymiany odzieży. Matka małoletnich wraz ze swoimi rodzicami stara się zapewnić synom odpowiednie warunki rozwoju, wypoczynek, jednak jej sytuacja również jest ciężka. Zwrócić także należy uwagę, że od ostatniego rozstrzygnięcia wzrosły ceny towarów i usług, co również zwiększa wydatki na potrzeby małoletnich.

Powód obecnie utrzymuje się z renty swojej matki oraz zasiłku stałego. Przed Sądem Okręgowym w Bydgoszczy toczy się sprawa o rentę pod sygn.. akt VI U 670/16. Z opinii biegłych jaka została dopuszczona w tej sprawie wynika, iż powód jest osobą jedynie częściowo niezdolną do pracy. Padaczka, na którą cierpi powód stanowi przeciwwskazanie do pracy jedynie na wysokościach, przy obsłudze maszyn niebezpiecznych, zmianowej oraz przy źródłach ciepła. Powód nie został zatem uznany za całkowicie niezdolnego do pracy. Z orzeczenia o niepełnosprawności ponadto wynika, iż może on pracować w warunkach pracy chronionej. Fakt częściowej niezdolności do pracy i przysługująca z tego tytułu powodowi renta (jaką niewątpliwie otrzyma), poprawia więc jego pozycję na rynku pracy i tym samym obecną sytuację majątkową. Osoby z częściową niezdolnością do pracy są często pożądane wręcz przez pracodawców, jest bowiem odprowadzony już za nich ZUS, co powoduje, iż koszty zatrudnienia takiego pracownika są mniejsze. Niewątpliwie zatem powód nie powinien mieć obecnie problemu ze znalezieniem dodatkowej pracy. W ocenie Sądu jednak powód nie wykazuje większego zaangażowania w znalezieniu pracy. Nie zależało mu dotychczas na znalezieniu takiej pracy i tym samym na większym finansowym wsparciu w utrzymaniu synów. Na uwadze bowiem należy mieć tłumaczenia powoda o przyczynach pozostawania przez niego bez pracy. Powód tłumaczył się, iż pracy nie może podjąć, bo musi opiekować się chorą matką. Twierdził też, że nie może po prostu takiej pracy dla siebie znaleźć. Z drugiej zaś strony jak wskazał powód, padaczka na jaką cierpi uniemożliwia mu wykonywanie pracy. W tej sytuacji może budzić wątpliwość na ile dać temu tłumaczeniu powoda wiarę, skoro padaczka nie uniemożliwiła mu opieki nad, jak twierdził, niepełnosprawną, ciężko chorą matką, ale uniemożliwiła mu wykonywanie pracy w ramach zatrudnienia chociażby na pół etetu. Jeżeli chodzi zaś o poszukiwanie pracy, to powód dopiero w toku przedmiotowego postępowania, w dniu 1 grudnia 2016 roku zarejestrował się jako osoba bezrobotna. Co tym bardziej potęguje wątpliwości co do rzeczywistych intencji powoda w znalezieniu zatrudnienia.

Powód początkowo wskazywał, że nie może podjąć pracy, z uwagi na konieczność opieki nad chorą matką. Jak wynika jednak z poczynionych przez Sąd ustaleń, obecnie matka powoda nie wymaga już całodobowej opieki i nie ma przeszkód, aby A. M. podjął pracę, nawet jeżeli powinna być to praca w warunkach pracy chronionej. Ponadto powód jest dorosły i powinien sam zarabiać na swoje utrzymanie, a nie korzystać z renty matki, która potrzebuje środków finansowych na własne leczenie. Powód w toku postępowania uzasadniając niepodjęcie przez niego pracy powoływał się na konieczność opieki nad chorą matką, co jednak nie przeszkadza mu pozostawać na jej utrzymaniu i pozbawiać ją części środków, jakie mogłaby przeznaczyć na poprawę swojej sytuacji zdrowotnej. Sytuacja powoda jest niewątpliwie ciężka, jednak zła sytuacja rodzica nie zwalnia go od łożenia środków na małoletnich. Nie można całym obowiązkiem ich utrzymania obciążać drugiego rodzica, tym bardziej, jeśli wywiązuje się on ze swoich obowiązków rodzicielskich prawidłowo i ponosi cały trud wychowania i opieki nad dziećmi. Poza tym, w ocenie

Sądu alimenty w łącznej kwocie 750 zł na dwójkę dzieci, do których łożenia jest aktualnie zobowiązany powód nie są wygórowane i pozwalają na zaspokojenie jedynie części ich podstawowych, elementarnych potrzeb. Obniżenie obowiązku alimentacyjnego powoda wobec synów spowodowałyby, że małoletni nie mieliby zabezpieczonych nawet swoich najważniejszych, bieżących potrzeb. Zwrócić należy poza tym uwagę, że powód podjął studia niestacjonarne, na których czesne wynosi 400 zł miesięcznie. Jest na III roku i aktualnie powód pisze prace licencjacką. Nie wie jeszcze, czy będzie kontynuował studia magisterskie. Powód ma oczywiście prawo do kształcenia i podnoszenia swoich kwalifikacji, jednak nie może odbywać się to kosztem jego dzieci. W pierwszej kolejności powinien zaspokajać potrzeby swoich synów, a dopiero potem w miarę możliwości inwestować w swoją edukację. Powód domagał się obniżenia renty alimentacyjnej do łącznej kwoty 300 zł miesięcznie na dwójkę dzieci, a zatem o 450 zł podczas gdy na swoją dodatkową edukację dobrowolnie przeznaczą co najmniej 400 zł miesięcznie. Poza czesnym bowiem fakt studiowania wiąże się również z dodatkowymi nakładami na książki, dojazdy do uczelni itp.

W niniejszym postępowaniu powód nie wskazał na żadne zmiany okoliczności, jakie nastąpiłyby od czasu uprawomocnienia się wyroku rozwodowego, które zgodnie z art. 138 kro obliowałyby Sąd do modyfikacji obowiązku alimentacyjnego wobec małoletnich pozwanych. Powód nadal ma możliwości zarobkowe i powinien je wykorzystywać. Nie ponosi obecnie żadnych kosztów mieszkaniowych. Przysługuje mu zachówek po zmarłym ojcu. Wykorzystując swoje możliwości, jest w stanie łożyć na synów dotychczasową kwotę, dzięki której małoletni pozwani będą mogli mieć zaspokojone częściowo swoje potrzeby.

Również po stronie pozwanej nie nastąpiła żadna istotna zmiana. Starszy syn powoda nie chodzi już do szkoły prywatnej i jego matka nie ponosi kosztów na ten cel, jednak małoletni rośnie, chce spotykać się z kolegami, ma swoje zainteresowania, co również generuje dodatkowe koszty utrzymania dziecka. Koszty więc utrzymania małoletnich, w ocenie Sądu, od ostatniego rozstrzygnięcia nie uległy zmniejszeniu, a wręcz przeciwnie.

Kierując się wskazaną powyżej argumentacją, Sąd uznał iż żądanie powoda nie zasługuje na uwzględnienie, dlatego też powództwo oddalił.

W oparciu o § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie Sąd zasądził od powoda tytułem kosztów zastępstwa procesowego kwotę 2400 zł na rzecz każdego z małoletnich pozwanych w 1/2 części, uznając że pomimo iż w sprawie występowało dwóch pozwanych, to ich sytuacja była podobna i nie wymagała większego nakładu pracy pełnomocnika. Dwukrotne zaś obciążenie powoda wynagrodzeniem pełnomocnika reprezentującego pozwanych wiązałoby się ze zbyt dużym rygoryzmem.

Na podst. art. 102 kpc Sąd kosztami sądowymi obciążył Skarb Państwa.